

[H. C. Hansen]

partiets anklage imod regeringen, imod ministeren for at benytte udnævnelser til såkaldte samfundsrepræsentanter i bankerne er begrundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændrede principper for tildeling af egnsudviklingsstøtte [af Bolvig [RV] m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 51. Fremsat 25/1 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Uden at blive misforstået i min holdning til det lovforslag, vi tidligere har behandlet, skal jeg sige, at jeg anerkender og respekterer baggrunden for det forslag til ændrede principper for tildeling af egnsudviklingsstøtte, der her er fremsat, men at jeg desværre ikke mener, at det vil være rigtigt at sige ja til dem.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at sigtet er, at egnsudviklingsbistanden i højere grad skal søge at skabe erhvervsmuligheder i de små kommuner og i de mindre bysamfund. Lad mig først henvise til, at egnsudviklingsloven i § 5, stk. 2, fastslår, at egnsudviklingsrådet ved afgørelse af, om bistand kan ydes, skal tage hensyn til, om den beliggenhed, der vælges for en virksomhed, er hensigtsmæssig for denne, og om stedet eventuelt på længere sigt er egnet for en videregående erhvervsmæssig udvikling. Af

forarbejderne til loven fremgår, at finansieringsbistanden som hovedregel skal begrænses til investeringer af en betragtelig størrelse. Til mindre produkter kan der til gengæld i givet fald ydes lån i henhold til lov om lån til håndværk og mindre industri. Folketinget har for få måneder siden forbedret og udvidet støttemulighederne under denne sidste lov, som netop tager sigte på virksomheder, der er specielt egnede for de mindre bysamfund, som let kan blive for stærkt domineret og for stærkt afhængig af en enkelt større virksomhed.

Egnsudviklingsrådet har hidtil i næsten alle tilfælde kunnet acceptere de af de ansøgende virksomheder selv valgte lokaliteter som egnede placeringer. Når de støttede virksomheder, således som tilfældet har været, i langt de fleste tilfælde er placeret i egnsudviklingsområdernes større og mellemstore bysamfund, skyldes det derfor ikke påvirkning fra egnsudviklingsmyndighedernes side, men er et resultat af virksomhedernes egen afvejelse af fordele og ulemper ved de forskellige lokaliseringmuligheder. At lokaliseringsovervejelserne kun forholdsvis sjældent har ført til etableringer i de helt små bysamfund, må utvivlsomt skyldes, at virksomhederne har anset de noget større byer med deres mere varierede arbejdsmarked, mere differentierede erhvervsliv og udbud af forskellige faciliteter for bedre egnede som hjemsted for deres erhvervsmæssige udfoldelse.

Egnsudviklingsrådet anser denne tendens for gunstig, idet den antages at styrke den erhvervsmæssige og samfundsmæssige udvikling i egnsudviklingsområderne som helhed – mere end tilfældet ville være, hvis den statslige finansieringsbistand i højere grad blev anvendt til at flytte erhvervsvirksomheder af den type, egnsudviklingsloven støtter, ud i de helt små byer. Hertil kommer, at en vis koncentration i erhvervsudviklingen synes at harmonere med lands- og regionplanmæssige synspunkter; der henvises her bl. a. til de i miljøministerens seneste landsplanredegørelse omtalte tanker om egnscentre.

Det skal dog understreges, at de foran skitserede udviklingslinjer og retningslinjer ikke har været til hinder for, at der er blevet ydet egnsudviklingsbistand i mindre bysamfund, når rimeligt begrundede ønsker herom er fremkommet. Alene fra egnsudviklingsrå-